

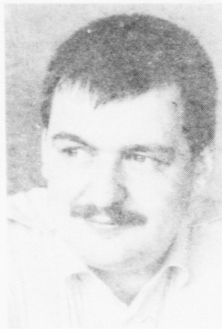

Álvaratos, Jógvan við Keldu

Jógvan við Keldu tekur upp kendan tátt í Dagblaðnum og langar út eftir almennum starvsfólkum. Vit kenna muruna í fólka-flokkinum og fara ikki at lata hann doyggja í syndini.

Tað er einki nýtt í tí, at fólkaflokkurin av eini hvørji orsök sær hin Versta sjálvan málaðan á veggini, tá talan er um starvsfólk í almennu umsitingini. Tað verður nýtt einthvert hovi til at niðgera, mistonkja og illgita hesi fólk. Tað verða fæddar beinleiðis hetzir, fyrri at siga tað bart út, móti hesum fólki.

Í Dagblaðnum tann 26. okt. 1990 kemur Jógvan við Keldu í eini ússaligari roynd at fiska sær nakrar stemmur við einum ógvuliga ófantaligum áløpi á starvsfólki á tveimum navngivnum almennum stovnum. Hvussu Jógvan við Keldu kennir seg, tá hann er á Almánastovuni, fari eg ikki at leggja meg út í. Men tá hann leggur starvsfólki á Tollstovuni undir at gera mun á, hvar ein innflytari býr, og uppkrevja toll har eftir, fari eg at halda upp á, at hann beinleiðis lýgur. Í øllum førum fari eg at krevja av honum, at hann skjalprógvar hosi domini, hann sigur seg hava um idnaðarfyrirtekni í útjaðaranum og heilsu í hævudsstaðaroknum. Lagt verð-

ur upp til, at lesarin skal skilja tað, sum talan er um somu vøru, sum ymsir satsir verða kravdir fyrri, alt eftir hvar ein býr. Men ongastaðni verður kortini sagt beinleiðis, at so er. Er tað nú vist, at ikki fyrirkoman í útjaðaranum fekk einhvønn maskinlut, sum eftir tolllogini skal tollast við 33%, meðan heilsulan í hævudsstaðnum kanska fyrri ein ávisan kunda flutti ein bátamotor inn, sum bara sjál gjalda 6%?? Tú sigur jú, at mett var, at hon flutti inn fyrri aðrar.

Tað er rættiliga grovt, men ikki óvanligt í Dagblaðnum, soleiðis at leggja almenn starvsfólk undir at viðgera innflytarar ymskt, einans eftir hvar teir bøgva. Tað má kunnast krevjast av Jógvan við Keldu, at hann kann ávísar heilt nágreiniliga, hvørji hesi domini eru. Ti sjálvandi kann

starvsfólkið hava gjørt eitt mistak, men so hevði einasta rætta verið at farið á Tollstovuna og fingið rættað tað, soleiðis at tann, sum hevði goldið ov nógv, fekk munin aftur. Tað ber væl til, men passar ikki inn í valagitationina hjá hesum flokkinum.

Altíð so synd í idnaðinum

Meðan vit nú eru við innflutning og idna, er vert at gera vart við, at hvørja ferð, vit hoyra talan um, hvi fóroyskur idnaður ikki klárar seg, verður skuldin lögð á tollin. Men sannleikin er tann, at fóroyskur idnaðarfyrirtekni gjalda als ongan toll til landskassan fyrri rávøru, tær innflyta, ella í øðrum lagi fáa alt afturgoldið, tá vøra teirra er framleidd. Um so er, at tær ikki gera tað, er tað av egnum kleyvar-skapi, ti tey ikki kenna tolllogina nógv væl. Fólkaflokkurin hevur umsitid idnaðarmál í Tinganesi í seinastuni, og kundi so havt sagt teimum tað.

Tað er ringur fuglur, sum drýtur í egid reiður

Jógvan við Keldu gremur seg eisini um, at lógararbeiðið hevur fløkt víður-skiftini meira enn neyðugt við staðugt broyttum lógum o.s.fr. Jú, men eru tað ikki tingmenn, t.d. tú sjálvur, sum samtykja all-

ar hesar lógir. Og hvussu væl kennir tú tær lógir, tú sjálvur hevur verið við at samtykja. Eg ivist. Tú hevur hug at rógva fram undir, at okkara embætis-fólk ikki eru ment at umsita. Álvaratos, Jógvan við Keldu. Hvussu við tær sjálvum? Er hatta standarðurin, tit hava at umboda norðingar í Tinginum, so Guð forbarmi seg. Tú stakst sjálvur halan millum beinini og hoppaði av, ti tú ikki vart førur fyrri at tosa egnan landsstýrismann til rættis. Og nú metir tú, at tingmenn bara gera stóðu landsins fløktari við sinum lógar-samtyktum. Sig mær eitt: Er tú ikki tingmaður sjálvur, og hevur tú við tíni uppstilling ikki biðið lovað tær inn aftur í somu flokjuna?

Nei, rimiligari hevði verið, at tú hjálpti teimum fólki, sum skulu umsita tykkara flokjur, heldur enn bara at gera teimum livið tvørlegt við figgarligum niðurskurðum og stórra arbeiðsbyrðum, fyrri síðan í slíkum eynaloyssi at hava tær til háð og spott í Dagblaðnum.

Men takk skal tú kortini hava, at tú soleiðis stakst fólkaflokkshogvarnar út. Nú vita tey almennu starvsfólki, hvat tey enn einaferð kunnast vænta sær haðani, og fara ti at velja javnaðarflokkin tann 17. november.

Edvard í Skorðini Joensen

og landskassan fær aftur hart tiltrondar tollinn-tøkur.

Eitt annað, ið fólk forsyndast yvir, er órættvisa skattaskipanin. Órimilgar avskrivningar og rentuspekulationir gera, at hann, ið bestu ráðini hevur, ikki rindar meiri skatt enn ein miðal hundur. Eisini hetta skal javnaðarflokkurin koma til livs eftir valið.

Onnur stórmál, sum skulu fremjast, nú javnaðarflokkurin kemur til aftur, er miðvís stovns-røkt, keyp av utlendskari rávøru, meiri edling av fiski og betri marknaðarføring.

Alt hetta fær veljarin at hoyra meira um, sum valið nærkast.

Javnaðarflokkurin hevur loysnirnar — lit á tað!

Dan Petersen

løgtingsvalið '90

Vinnið aftur trúnnu á samfelagið

Hesi bæði seinastu valstríðini eru á einum óki ógvuliga ymskt, men kortini á øðrum óki meirilík.

Valstríðið hesaferð tykist at fara at snúgvast seg um eina alt ov stóra uttanlandsskuld og um sparringar á øllum økjum.

Fyri tveimum árum síðani var ein sonn kappbjóðing um tunnlar, vegir og brýr. Einki var óført, og alt skuldi gerast av í sjálvum valstríðnum. Ein hevði víðhvørt varðhugan av, at nám Sálamon kongs varð funnið uppi í Hundsarabotni, og at føroyingar ivadust í um nakað lív yvirhøvar var eftir valið.

Í so máta eru hesi bæði valstríðini sera ólík.

Men meirilík kortini á tann hátt, at hvørki nú alt skal sparast, og fólk í hópa tali hava ílt við at klára seg figgarliga, og tá einki, fyrri bert tveimum árum síðani, tókst at vera óført, so verður lítið talað um veruliga lívsvirði hjá vanligu føroyinginum.

Sjálvandi eru figgarligu spurningar av grundleggjandi týðningi, og fiskigrunnarnir okkara lívsgrundarlag, men vit vinna ikki á nokrum trupulleikum við bert at nýta ein búskaparligan tummastokk.

Óg allra minst á tilíkan hátt, sum nú hevur verið gjørt, har spart hevur verið uppá oyruni meðan krónurnar hava rullað. Ein hevur havt varðhugan av, at allar landsins ólukkur kundu verið loystar at seta vaskikonur niður í løn og taka matpakkan frá børnunum í barnagarðinum, men so einfalt er samfelagið nú einaferð ikki.

At fara so við fólki førir bert við sær, at fólk missa mótið og ikki minst álitið á teimum, sum stýrt hava.

Tað er tí ikki nógmikið í dag bert at hugsa um kredittvirði okkara uttanlands, men eins nógv, at føroyingar sjálvir fara at trúgva uppá eina framtíð í Føroyum.

Hesa trúnnu og optimismuna hevur Javnaðarflokkurin, og tað er í hesum treysti við fara til val.

valstríðið. Trúnnu uppá, at tað veruliga ber til at liva eitt mænaverdugt lív aftur í Føroyum.

Vit hava brúk fyrri einum sterkum landsstýri. Einum landsstýri sum torir at taka avgerðir og sum hevur loysnir og trýr uppá at vit kunnu framleiða okkum úr naggatórni ístaðin fyrri at spara okkum í armóðina.

Undanfarna landsstýrið kom ongantið longri enn til ta einu síðuni av figgarlógini, útreiðslusíðuni. Hetta hóast figgarmálatáðharrin

rættiliga skjótt boðaði frá, at ein síða var aftrat. Einki eitt einasta orð og enn minni uppskot um stórra framleiðslu ella stórra útflutningsvirði. Men bert hetta vanligu grenjið um at lønin er ov høg og at vit hvørki duga ella orka. Fakfeløgini hava fingið av at vita og almennatrygðin er hót. Fólk eru dykt undir í tolli og skatti so einasta vón hjá mongum hevur verið at klára nakrar svartar krónur undir seg.

At fara so við fólki førir bert við sær, at fólk missa mótið og ikki minst álitið á teimum, sum stýrt hava.

Tað er tí ikki nógmikið í dag bert at hugsa um kredittvirði okkara uttanlands, men eins nógv, at føroyingar sjálvir fara at trúgva uppá eina framtíð í Føroyum.

Hesa trúnnu og optimismuna hevur Javnaðarflokkurin, og tað er í hesum treysti við fara til val.

Tórfinn Smith

Dan Petersen, næstformaður í Føroya Javnaðarflokki og valevni, skrivur:

Tvungna bundna samansparingin skal avtakast

Aftan á longsta og størsta politiska hurlivasi í Føroya søgu — hann vardi í tvey ár — endaði ríkið við bardaga millum lógmann, ið vera skal, og tingfórmannin um lögtingsins reðarapall. Ein bardagi millum tveir smáar menn, har báðir vórðu taparar.

Hetta var ein talandi mynd av arbeiðslagnum

millum teir 5 flokkarnar, ið stýrt hava seinastu 2 árin. Uttanfyrri hevur javnaðarflokkurin staðið sum kárus og einki kunnast gjørt. Men hann varðveitti trúvirði og fólksins áliti, og hetta fer veljarin at staðfesta 17. november.

Umframt at berjast hava teir lamað samfe-

lagið. Fólk er ríkið út í arbeiðsloysi, og tey, ið enn hava arbeiði, klára heldur ikki skyldur sínar orsakad tyngjandi skatt, avgjöld og tvungna samansparing.

Samgongan, ið var, reypar av at hava minkað handilsjavnahallið og steðgað yvirnýtsluni hjá borgaranum.

Veruleikin er ein annar: Landskassin hevur mist inntøkur, og fólk flest klára ikki sínar skyldur mótgævis bankunum, ti avdrög standa ógoldin. Einasti stokkuti uggin er at grannin er líka illa fyrri. Óg bankin kann ikki koyra fleiri túsund hús á tvang í senn.

Ti skal tvungna bundna samansparingin avtakast við brestin, nú javnaðarflokkurin kemur til aftur. Á tann hátt megnar borgarin aftur skyldur sínar,